

Korábbi számainkban beszámoltunk arról az expedícióról, amely a szovjet „Vize professzor” nevű tudományos kutatóhajóval a Déli-sarkra tart. A nemzetközi kutatógárda tagjai között magyar résztvevő is van: Vissy Károly, az Országos Meteorológiai Intézet tudományos csoportvezetője, aki a november 9-i, leningrádi indulás óta a Magyar Ifjúság hasábjain számolt be a kutatóhajó útjáról, az expedíció tagjainak életéről, tevékenységéről. Legutóbb (Magyar Ifjúság 1972. 2. szám) a Leningrád–Kanári-szigetek útvonal élményeivel ismerkedtünk meg. Most megérkezett a legújabb tudósítás, mely már az örök jég birodalmának közelében íródott:

AZ ANTARKTISZ KAPUJÁBAN

Egy hónap telt el legutóbbi, Las Palmas-i jelentkezésem óta, ez az idő azonban egy évnek is megfelelő. Las Palmasban még a mi kora ősünknek megfelelő idő volt, felhősakadással, napsütéssel, tengeri fürdőzéssel, kirándulással.

A „Gran-Canaria”-i tavasz után, szinte átmenet nélkül értük el az igazi trópusi nyarat, tikkasztó meleget, tűzforró fedélzettel és szinte áthatolhatatlannak látszó felhőszakadásokkal, zivatarokkal. Az Egyenlítőtől északra levő trópusi térségben az esős évszak kezdetén voltunk. Délebbre haladva már csak a majdnem merőlegesen lefelé tűző napsütés maradt. Kánikula ide, fülledtség oda, a tudományos mérések, kutatások a hajón rendszeresen folytak. Egy más után tűntek el a víz alatt a hidrológiai sondák és emelkedtek a magasba a rádiószondák. A „szputnyik” laboratóriumban az amerikai ESSA-8 mesterseges hold által kisugárzott fényképekből nap mint nap szép mozaikterképek születtek az atlanti-afrikai térség felhőzetéről. Időjárás-előrejelző munkánkban ezek nyújtották az egyik legnagyobb segítséget, hisz az óceánon nagyon kevés az időjárást észlelő állomás, rádiószonda-mérés. Mivel a London által kisugárzott és a facsimilén vett térképekről szép lassan lehajóztunk, szovjet kollégámmal nekiláttunk az időjárás térképek rajzolásának. Az afrikai időjárás állomáshálózat jelentéseit és az óceánon közlekedő néhány hajó időjárás táviratát a táviróközpont szerezte be. Ezekből készülték, naponta kétszer, hosszú töprengés után és sokszor nem kevés fantáziával a trópusi időjárást ábrázoló térképeink. Prognózist azonban mindennap készíteni kellett és kell az egész úton, és ha „szegény ember vízzel főz” módszerrel is, de eleget tettünk a feladatnak.

Hogyan röplabdázzunk tengeren?

A hajót azonban úgy elképzelni, mint csak komoly tudományos munkát végző úszó kutatóintézetet, tévedés lenne. Főképp nem így volt ez az út első szakaszán, amikor 130–140 „munkanélküli” utasa is volt a „Vize professzor”-nak. Ezek a „szezonkák”-zók és „zimovkák”-zók voltak, akik azóta már a hatodik földrész jegét tapossák. Az első csoport, a „szezonkák”-zók a nyári félévben végeznek majd munkát az Antarktiszon, a második csoport, a „zimovkák”-zók pedig komoly munkával, kutatásokkal töltik majd az irigylésre éppen nem méltó telet, távol otthonuktól. Asztalitenisz, súlyemelő- és ökölvívó-felszerelés, röplabda, mindez azt szolgálta, hogy a nehéz megpróbáltatások elé néző kutatóknak, mérnököknek, orvosoknak, technikusoknak módjuk legyen fenntartani kondíciójukat. Legszellemesebb megoldása a röplabdának van. A hátsó fedélzet épp akkora, mint egy pálya. A korlát mögött 6–8 méter mélységben már a tenger-víz található. A pálya fölé benyúló egy hosszú rud, akárcsak apánk korában az úszómesterek tanítórúdjára, és hosszú madzaggal ehhez van kötve a labda. Néha ugyan bonyodalmasokat okoz a lábak közé tekerődő spárta, de a játék azért nagyszerűen megy. Esténként a „kocogók” hosszú sora kigyózik a fedélzeten körbe-körbe. Mozielőadások, diafilm-bemutatók, műkedvelő hangversenyek segítenek siettetni a hosszú óceáni utazás lassan múló idejét. Az út trópusi szakaszán két esemény volt a legjelentősebb. Az első, november utolsó napján az Egyenlítőn átkelés tiszteletére rendezett hagyományos ünnepség és újoncavatás volt. A másik az ezt követő napon történt. Ekkor születésnapot ünnepeltünk, mégpedig hajónknak, a

– Prognózist mindennap készíteni kellett

„Vize professzor”-nak 5. születésnapját. És itt elnézést kell kérnem az olvasótól. Az előző írásaim egyikében adott információ téves volt. A „Vize professzor” nem 2, hanem 5 éve készült el, és nem a rostóczi, hanem az NDK-nak egy másik, a vismári hajógyárában. Az Egyenlítő tiszteletére rendezett Neptun-ünnep annyi érdekességet, vidám epizódot eredményezett, hogy erről később, hazatérésem után külön írok.

A neveket fába vésék

A születésnap reggel kezdődött, a vadonatúj zászló ünnepélyes felvonásával. Ezt követte a hajón születésétől fogva dolgozó tengerészek, és tudományos dolgozók megjutalmazása. Ebéd után újabb ünnepség a fedélzeten. Ekkor osztotta ki a kapitány a „keresztlevelet”, a cikornyás betűkkel megírt, színes nagy diplomát, amely örökre igazolja az Egyenlítőn való átkelést. Itt mutatták be azt a csodálatosan szép fafa-ragaszt, majdnem 1 négyzetméteres könyvet, amelynek falemez lapjai egyike-re az út tiszteletére írt verset vésék fel cikornyás betűkkel, a másik oldalon pedig a hajó utasainak aláírása, színtér fába vésvé. Ezzel azonban még nem ért véget a születésnap. Este műkedvelő koncert volt, a hajón alakult amatőr beatzenekarral és a 250 ember között szép számmal rejtőző tehetségek fellépésével. Az Egyenlítő tájékán derült ki, hogy egy bridzs-klub megalakulásához is megfelelő számú bridzsöst visz a hajó. Mondanom sem kell, a klub percek alatt megalakult. Titkára egy szovjet és az egyetlen magyar kutató lett. Lengyelországban elterjedt játék a bridzs, a bolgár kolléga világsvargásáiból ismeri, a szovjet geofizikus pedig a legmegfelelőbb helyen (egy hosszú telet töltött az egyik angol antarktisi kutatóállomáson) szerezte tudományát. A legérdekesebb talán a játék nyelve volt, amely angol–francia–ma-

– Az utasok egy része rövid kirándulásra indul a „Vize professzor”-ról

– Az átszállás a pingvin nézőközönség előtt történt

gyar–lengyel szakkifejezésekből állt. A legjobb eredményt a lengyel–magyar vegyescsapat érte el. A játék esténként a négy résztvevő mellett legalább 40 kibiccel folyt, akik eleinte hallgattak, Szent Ilona szigeténél már vitakoztak, Dél-Afrikához közeledve már veszekedtek, és a Jöreménység foka után megalakították a kezdő, de annál lelkesebb második asztalt.

Az igazi élményt a természet nyújtja

A hajónak kialakult élete, a hajón folyó életnek kialakult rendszere van. Ahhoz, hogy minden munkát elvégezzünk és maradjon idő a szórakozásra, pihenésre is, nagyon pontos beosztással kell élni. De bármennyire is lekötö az embert a munkája vagy éppen a szórakozás, fél szemmel mindig az óceán lesi. Az igazi élményt, a nagy újdonságot a tenger, a természet nyújtja színeivel, mozgásával, haragjával vagy végtelen csendjével. Elővilágával és a látóhatár szélén olykor megjelenő

lanatban felhőbe burkoló Jöreménység foka, mind megannyi nagyszerű élmény, amit magamfajta szárazföldi hazámfi, azt hiszem, sohasem tud elfelejteni.

Átszállás pingvinközönség előtt

A Jöreménység foka után, elhagyva Afrikát és egyúttal az Atlanti-óceánt, a tenger képe hamar megváltozott. Bár a hajó lassan haladt, Marion szigetét minden 6 órában 2 órára megálltunk hidrológiai mérésekre, mégis hamar elértük az Antarktist körülölelő ciklonövezetet. Téliresre fordult az idő. Lassan megszűntek a fedélzeti mozgási lehetőségek, szórakozások. Előkerültek a tengeri betegség elleni tabletták, és 140 ember elkezdett készülni, hisz utunk végcéljához, az Antarktishoz közeledtünk. A természet azonban közbeszólt, a 140 ember igen, a „Vize professzor” azonban nem érte el tervezett útjának első antarktisi állomását, Mologyosnajat. A part előtt még mindig 150–200 kilométer széles jégtakaró húzódik. Ezért a következő döntés született: Az összefüggő jég határán hajónk találkozott az „Ob”-bal, az antarktisi váltást szállító másik három hajó legnagyobbikával, és az összes nem hajóállományban levő ember átszállt az „Ob”-ra. Még azok is, akik eredetileg tovább utaztak volna a „Vize professzor”-ral. A két hajó összekapcsolása, az átszállás és átrakodás december 15-ről 16-ra virra-

dó, de a le nem menő Nap által teljesen megvilágított éjszaka zajlott le, a hajók körüli jégtáblákon totyogó kis déli pingvin-nézőközönség szurkolása mellett.

A viszontlátásra: Budapesten

Számomra ez a nap csalogást és örömet egyaránt hozott. Csalódást, mert lemaradt az Antarktiszra tervezett első partraszállásom. Örömet az a kérés, amit a hajó tudományos kutató-sainak vezetője és a hajó kapitánya intézett hozzám. Mégpedig azt, hogy vállaljam el a hajó szinoptikai munkájának vezetését Ausztráliáig.

Az eredeti terv az volt, hogy ezt a munkát a szovjet kolléga Ausztrálián át Mirnijig vezeti, és ott felváltja őt az egyik hazatérő szinoptikus. Azóta a kérés kibővült és így én Leningrádig, bár szorongva, de elvállaltam a szolgálat vezetését.

Azóta a „Vize professzor” orrát északkelet felé fordítva lassan kifelé bukdaécsol a ciklonövezetből, hogy egy-két nap múlva megérkezzen az ausztráliai nyárba. A hajón minden csendes. Elköltözött a 140 „munkanélküli”, megszűnt a zsbongó élet. Számomra azonban, saját szakmai programom mellett eleget téve új feladatkörömnek, szinte repül az idő. Hátra van még három nap Ausztráliában, egy hét az Antarktiszon, két nap ismét a Kanári-szigeteken és közben körülbelül 6 hét a vízen. Ezekről már otthon számolok majd be, márciusban.

– Klubdelután a Déli-sark felé tartó kutatóhajón

– Az Egyenlítőn való átkelést az „újoncavatás” tette emlékeztessé

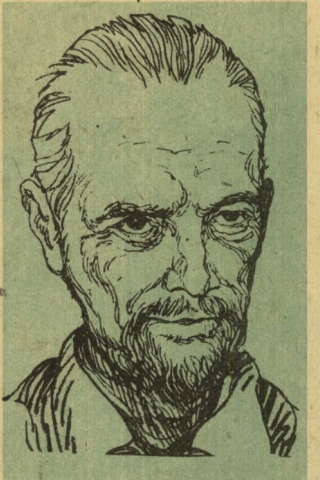
tallózva

Hughes nem kapta vissza a kölcsönt
Dayan helikopteres románca
Strauss „dámái” szabadok

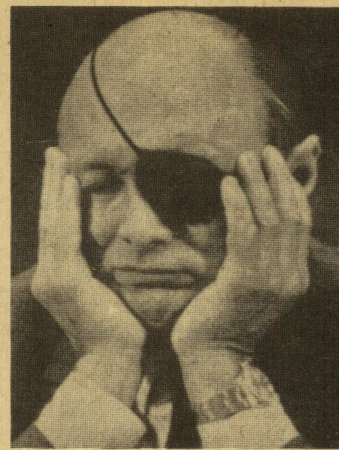
Ki ma a világ legtitokzatosabb embere? Ha hinni lehet az amerikai lapoknak, akkor a legrejtélyesebb milliomas (avagy milliárdos), Howard Hughes. A Las Vegas-i játékaszinók tulajdonosaként irigyelt Hughes később önéletrajzával keltett feltűnést legutóbb, s a szenzációra éhes amerikai olvasók még az igényesebb magazinokban, mint a Time-ban is, bőséges anyagot találtak január végén erről a 67 éves, rejtélyes krüszről. A legújabb hírek szerint a Life magazin és a McGraw-Hill könyvkiadó március 10-én megjelenteti a máris nagy hullámokat vert, 800 oldalas kéziratot. Azt máris tudjuk, hogy Hughes mindentől félt, gyógyszerit egy külön erre a célra fogadott alkalmazottján próbálta ki, ő maga azokat a nőket szerette, akik naponta többször fürödtek — mint Katherine Hepburn —, már évtizedekkel ezelőtt felépítette a világ legnagyobb vízi repülőgépét, de ez a gép csak egy mérföldet repült. És Hughes szeretné befagyasztani magát, hogy később újra élhessen... Az igazi szenzáció azonban az a „visszaemlékezés” keltette, hogy még 1956-ban 205 ezer dollár kölcsönt adott Nixon akkori alelnök családjának a választási kampányra — s Nixon ezt máig sem fizette vissza a multimilliomásnak! Viszont Nixon alelnöksége idején Hughes többrendbeli, dollárban számolható kedvezményt kapott a kormánytól... Tulajdonképpen ez sem újdonság az amerikai üzleti és politikai életben, de ha felfűjjük, rossz pontot jelenthet Nixon számára az elnökválasztási hadjáratban: ki hiszi el ezután, hogy az elnök megvesztegethetetlen?

A rejtélyt csak növelte a január 7-én rendezett „telefon sajtókonferencia”: amikor is a láthatatlan Hughes a Bahamákhoz tartozó Paradise-szigetről válaszolt a Los Angelesből kérdező újságíróknak. Állítólag nem is Hughes hangja volt, hiszen a Time szerint hogyan bírta volna egyfolytában a két és fél óras válaszolást? Hughes megtagadta az életrajzát állítólag feldolgozó Irvinget is. Lehet, hogy a multimilliomas visszavonja a Nixonra vonatkozó részeket? McGraw-Hill mindenestre már átutalta a kéziratért a 750 ezer dollárt... Hughes talán megengedi, hogy 15 év múltán ismét fényképet készítsenek róla! Addig elégedjünk meg a Time rajzolójának róla feltételezett elképzelésével...

Hughes titkolózása természetesen máris elérte célját, hiszen ez a „láthatatlan reklám” sikert hozhat könyvének.

Moshe Dayan izraeli hadügyminiszter egyik évek óta féltve őrzött titkának nyilvánosságra kerülése viszont korántsem hozhat sikert számára... A bécsi Arbeiter Zeitung számolt be az úgyról a Haolam Hahaz izraeli hetilap híradása alapján. Hogy milyen úgyról? Valóságos izraeli „Profumo-botrányról”! A lap szerint Dayan évek óta intim kapcsolatot tartott fenn egy Elishewa Zcysis nevű hölgyvel. A hadügyminiszter rendszerint szolgálati helikopterrel repült Jeruzsálemből, a kormány üléséről Tel Avivba, ahol egy kis butikban találkoztak (majd hotelben is), azután Dayan a helikopterrel még a kormányülés befejezése előtt visszatért Jeruzsálembe. Felesége, Ruth, persze mindannyiszor abban a téves hiedelemben volt, hogy egyetlen férje a minisztertanácson ül... A Haolam Hahaz fotókat is közöl a házasságtörésről (intim találka a Tel Aviv-i Dan szálló 319-es szobájában), s megírja, hogy Elishewa anyja „a biztonság kedvéért” magnoszalagra vette Dayan néhány szerelmi vallomását! De alighanem a hadügyminiszter is megnezelt valamit, mert néhány héttel ezelőtt elvált feleségétől. Dayan félt, hogy az ügy kitudódik és 10 ezer izraeli fontot fizetett barátjainak, hogy hallgasson. A barátom nem is szólt, csak a Haolam Hahaz írta meg a dolgot!

Egy másik „nőügy”: Franz Josef Strauss — mint annak idején Tallónk is beszámolt róla — tavaly márciusban New Yorkban éjszaka megtámadta és kirabolta két prostituált. A bonni politikus a bíró ismételt felszólítása ellenére sem jelent meg a tárgyaláson. Strauss „halaszthatatlan politikai tennivalóra” hivatkozva utasította el az illetékes New York-i bíróságon való megjelenését. Lane bíró mélysegen sajnálta a CSU-pártvezér „halaszthatatlan elfoglaltságát” és szembesítés hiányában szabadon engedte a két „dámát”, akik tavaly 180 dollárt és 300 márkát vettek el Straussól a Plaza hotel előtt. Vagy nem is így történt, hanem valahogyan másként, amit a két pillangó állított? Strauss jobbnak látta, ha nem mossa magát tisztára Lane bíró előtt — inkább hagyta a közvéleményt téves hiedelmében... (Sebes)

KÜLPOLITIKAI-VILÁGGAZDASÁGI KÉRDEZZ-FELELEK

HOGYAN LETT A HATBÓL TÍZ?

1. Milyen mültra tekinthet vissza a hat nyugat-európai ország együttműködésére?

Már 1952-ben megalakult az Európai Szén- és Acélközösség, amely a Közös Piac későbbi tagállamainak szénbányászata, vas- és acéliparát ellenőrizte. Az alapító „Római szerződés” aláírására 1957-ben került sor. A tagok (Franciaország, NSZK, Hollandia, Belgium, Luxemburg, Olaszország) ebben a szerződésben vállalták az egymás közötti vámok eltörlését és közös külső vámfal kialakítását, a termelési tényezők — tőke, munkaerő és beruházási eszközök — szabad, közösségen belüli mozgásának biztosítását, a törvényhozási rendszerek közelítését, a szociális politika és adózás harmonizálását stb. Mindezek végrehajtására a tagállamok lépcsőzetes tervet dolgoztak ki.

Az Európai Gazdasági Közösség (=EGK, közhasználatú nevén: Közös Piac) egyes területeken valóban jelentős eredményeket mutathat fel. 1968. július elsejével — tehát másfél évvel a kitűzött határidő előtt — a tagországok az egymás közötti forgalomban eltörlték az iparcikkek vámját és egyidejűleg bevezették a közös külső vámokat is.

A mezőgazdasági árukra különleges szabályozás lépett életbe. A rendszer fő célja, hogy a Közöség drágán termelő parasztját ártámogatásokkal, stb. védelemben részesítse a külső konkurenciával szemben. Az úgynevezett átmeneti periódus lezárásával (1970. január 1.) azonban nem teljesültek minden területen maradéktalanul az alapító okmány rendelkezései. Nem valósult meg a gyakorlatban a közös munkaerőpiac, nem érték el az államok a gazdasági versenyfeltételek egységesítésének célját sem, és kénytelen volt lemondani az EGK — nem kis részben a szocialista országok nyomására — a közös külső kereskedelempolitika alkalmazásáról is.

A továbbfejlesztés útját az 1969. decemberi hágai csúcskonferencia határozta meg. Döntésének megfelelően egy munkabizottság javaslatot dolgozott ki, amely vezetőjéről „Werner-terv” néven vált ismertté. Ez, a tagországok gazdaságának és pénzügyeinek három szakaszban megvalósítandó összeolvadását irányozza elő. A folyamatot — a gazdasági és valutaunió megteremtését — egy közös valuta bevezetése koronázná meg. Az elképzelés nem aratott osztatlan sikert minden tagállam fővárosában. Franciaország — De Gaulle politikai örökségének megfelelően — hevesen ellenezte a tervezet „nemzetek-feletti” elemeit. Részben ez magyarázza, hogy a hat ország csak több sikertelen tanácskozás után, 1971. február 8-án tudott megegyezni a terv kompromisszumos megvalósításáról. A májusi valutaválság azonban időszzerűvé tette a valutaunióra vonatkozó gyakorlati lépéseket.

2. Miért bővült a Közös Piac új tagállamokkal és milyen gazdasági erőt képviselnek a Hatokból lett Tízek?

Négy ország — Anglia, Dánia, Írország és Norvégia — a Brüsszelben aláírt úgynevezett csatlakozási okmány értelmében 1973. január 1-től a Közös Piac teljes jogú tagjaivá válnak. Az Európai Gazdasági Közösség kibővülésének kulcskérdése Anglia és a Közöség kapcsolatában rejlik. Amikor a hat nyugat-európai ország létrehozta a Közös Piacot, Anglia, hogy a gazdasági elszigetelődést elkerülje, választékosan hívták az „ellenintegrációt”, az Európai Szabadkereskedelmi Társulást (EFTA).

A Közös Piacon kívül maradt legtöbb európai tőkésországot egyesítő szervezet fejlődése azonban nem volt kielégítő, és integrációs célkitűzéseit, valamint eredményeit messze elmaradtak az EGK-tól. Jellemző, hogy az EFTA megalkotását szorgalmazó

A múlt év elején a megfigyelők többsége még alig gondolt volna arra, hogy fél éven belül Anglia és a Hatok megegyeznek, s a csaknem tíz éve tartó kötéltűzés véget ér. „Európában vagyunk” — hirdették a tavalyi megegyezés után az angol újságok. Ez a jeladás volt a másik három csatlakozni kívánó ország — Dánia, Norvégia, Írország — részére is. És január

22-én Brüsszelben aláírták a csatlakozási okmányokat. Ezzel — a néhai De Gaulle ugyan csupán Anglia csatlakozására használta ezt a formulát — „a Közös Piac megszűnt az lenni, ami volt”.

A Közös Piac kibővülésével kapcsolatos kérdésekre adnak választ világ-gazdasági hirmagyarázóink, Gonda György és Lőrincze Péter.

Anglia külkereskedelmének 15 százaléka bonyolódik a Szabadkereskedelmi Társulás tagjaival, első számú partnerei mégis a Hatok országai, 20 százalékos részesedéssel.

A szigetország igen hamar belátta, hogy nemzetgazdasága számára a közös piaci tagság létezik, ezért 1961-ben, majd 1968-ban csatlakozási kérelemmel fordult az EGK-hoz. Mindkét esetben — elsősorban Franciaország vétőjára következtében — kudarcba fulladtak a belépésről folytatott tárgyalások. 1969-ben aztán a francia ellenállás megtört (igaz, hogy az angolok is elfogadhatóbb tárgyalási alapról indultak), és a tavaly nyáron hozott közös piaci határozat után Anglia zöld jelzést kapott. A csatlakozási tárgyalások megindultakor nem volt kétséges, hogy Dánia, Írország és Norvégia is be kíván lépni a szervezetbe, ugyanis a három ország külkereskedelmének döntő hányada az EGK-val és Angliával bonyolódik.

1970. júliusában megkezdődtek az előkészítő tárgyalások és végül is — nem kevés nehézség árán — az elmúlt év kora őszén létrejött az elvi megállapodás a csatlakozás kérdésében.

Az EGK kibővülésével új

erőközpont keletkezett a világ gazdaságában. A Tízek népessége 225 millió fő (az USA-é 201 millió), részesedük a világkereskedelemben 36 százalék, míg az Egyesült Államoké csak 14 százalék.

3. Mi lesz ezután az EFTA-val és a Közös Piacon kívül maradt többi európai tőkésországgal?

A Közös Piac kibővítése egyértelmű az EFTA felbomlásával, hiszen a szervezet gerincét adó államok „felsőbb osztályba” léptek. A többi tőkésállam igyekszik vagy szerződéses kapcsolatot létesíteni az EGK-val, vagy pedig felkészülni egy későbbi időpontban elkövetkező belépésre.

Négy semleges ország — Ausztria, Finnország, Svájc és Svédország — esetében nem lehet szó csatlakozásról, hiszen politikai neutralitásuk nem teszi lehetővé, hogy olyan szervezet munkájában vegyenek részt teljes jogú tagként, amely a gazdasági unió mellett a politikai közösség megteremtését is céljának tekinti. A Tízek a semlegesek exportjának több mint kétharmadát veszik fel ugyanakkor a négy ország behozatalának körülbelül 70 százalékát adják. Ezzel magyarázható, hogy a sem-

leges országok — mivel nem akarják fő piacukat elveszíteni — az EGK felé orientálódnak, és ha tagságra nem is, de ipari szabadkereskedelmi övezet (azaz, ipari termékek vám nélküli exportja és importja) és egyéb kedvezmények elérésére törekednek.

Hogyan viszonyulnak a többi tőkésországok a Közös Piachoz? Láthatóan mindenki igyekszik kapcsolatot keresni, megállapodást kötni. Görögország, Törökország és Málta a szervezet társult, de nem teljes jogú tagja, Spanyolország már kapott bizonyos kedvezményeket, de néhány év múlva szeretne csatlakozni. Ciprus, Izland és Portugália megbízottjai már készülődnek Brüsszelbe, hogy az EGK-val a kölcsönös előnyről, valamint a vámfalak fokozatos lebontásáról szóló szerződés megkötéséről tárgyaljanak.

4. A Tízek két és fél-szer nagyobb részesedéssel vesznek részt a világkereskedelemben, mint az Egyesült Államok. Washingtonban nem fogadták kitérő lelkesedéssel a brüsszeli „csatlakozási” akaszt. Várható, hogy a Tízek és az Egyesült Államok között fokozódhatnak az érdekellettek?

A második világháború után az Egyesült Államok politikai okokból — hogy a szocialista országokkal egy gazdaságilag erős és egységes Nyugat-Európa állhasson szemben — intenzíven támogatta a tőkés Európa gazdasági integrációját. A békeévek első átfogó gazdasági szervezete, az OEEC például kifejezetten amerikai kezdeményezésre, a Marshall-segély felhasználásának megkönnyítésére jött létre, de jelentős anyagi segítséget nyújtott az USA az 50-es években az Európai Fizetési Uniónak is. Anglia kivételével a fajt Washingtonnak fájt Washingtonnak, a Fehér Ház energikusan támogatta, hogy az USA-val „különleges viszonyt” kiépített szigetország az EGK-n belülre kerüljön.

5. Mi jellemzi hazánk kereskedelmi célkitűzéseit a Közös Piac országaival kapcsolatban?

A magyar külkereskedelmi forgalomban az EGK hat országának részesedése 14 százalék. Legfontosabb partnerünk az NSZK, de a többi tagállammal is figyelmeztető kapcsolataink vannak. Elsősorban mezőgazdasági termékeket és élelmiszert exportálunk, azonban egyre növekszik az ideirányuló kivitelünkben a gépek és berendezések részaránya. Az EGK-országokból főleg ipari cikkeket, és egyes alapanyagokat vásárolunk.

A közösség diszkriminatív rendelkezései ellenünk is irányulnak, így a szocialista országokkal együtt arra törekszünk, hogy az EGK csökkentse a kereskedelmet gátló tényezők szerepét. Másik célunk az, hogy termékeink versenyképességétélvel sikeresebben hatolhassunk be erre a piacra. A Hatok Tízekké válása után a közösség tőkés kereskedelmünk mintegy kétharmadát foglalja magában. Hazánkban a Közös Piacal való kapcsolatban a reális helyzetből és jogos érdekeink védelméből indulunk ki. Gazdasági téren bővíteni kívánjuk kapcsolatainkat a más társadalmi rendszerű országokkal, így a Közös Piac tagjaival is.

A TELI SZÍN A KÖZÖS PIAC 6 — A VILÁGOS AZ ÚJ BELÉPŐ 4 ORSZÁGOT JELZI

